

Образование по време и след пандемия!

През последната година поради обстоятелствата с пандемията образованието се промени и трябваше да преминем към дистанционна форма на обучение. Това беше нещо ново, непознато за нас и се наложи бързо да се пренастроим.

Познавам деца, които нямат собствен лаптоп и семействата им нямат възможности, беше им трудно да преминат онлайн. Други мои съученици не разбираха от техника и им беше трудно да се включват в час, но постепенно се научиха да работят с компютрите и това им беше от полза.

Трябваше да се учи много материал за по-малко време, а голяма част от приложенията се натоварваха постоянно и спираха да работят. Учителите често решаваха, че ги лъжем, че микрофоните ни не работят, и някои съученици наистина се възползваха от ситуацията, за да минат метър, но други не, и като че ли доверието между нас и учителите изчезна. Според учителите, всички сме се научили да преписваме, а те станаха много изобретателни с тестовете, дават тест от 20 въпроса за 15 минути и са изчислили, че имаш време само да прочетеш въпроса и да напишеш отговора, ако надникнеш в учебник няма да можеш да завършиш теста.

Децата не си пускаме камерите, защото е неудобно всички да виждат стаята ти и теб по домашни дрехи, учителите също бяха с черен екран и всъщност контакта е само звуков и имаш чувството, че няма живи хора от другата страна

От друга страна много по-лесно е да си систематизираш домашните, защото учителките пращат всичко написано онлайн, на госпожите също им е по-лесно да проверяват домашните. Имаш и повече време за учене, защото не ходиш до училище и не се връщаш.

Но като цяло при онлайн обучението минусите са повече. Много се зарадвахме да се върнем в клас.

Моника Йотовска 16 години.